

Jak se dá tu žít

František Nedvěd

Svahy příkrých strání ukryté před sluncem
sníh, který mi oči přivírá
ten pohled vsutku překrásný když okno otvírám
ten pohled ten mně vážně dojíká

Stromy staleté a husté křoví sem tam nákej mech
to je scéna z filmu co mi bere dech
studánka vodu vypouští a mráz jí dělá led
když roztaje tak vodu dohání

Jak se dá tu žít, jak se dá tu žít
snad nemusím stále říkat jakou cenu tohle místo má
Jak se dá tu žít, jak se dá tu žít
snad nemusí říkat znovu, že jsem tady doopravdy rád

Něco úvahy mi kazí a já nevím co s tím
jednou přijde chvíle kdy se otočím
stín, který pohled zakalí na duši nechá díl
zatím hadříkem si brýle vyčistím

Až v mysli mé se sešerí, že to přijde to se ví
a tělo mé se k zemi nachýlí
nezapomenu nikdy na slunce zářící
a přehraju si chvíli za chvíli

Jak se dá tu žít, jak se dá tu žít
snad nemusím stále říkat jakou cenu tohle místo má
Jak se dá tu žít, jak se dá tu žít
(snad nemusí říkat znovu, že jsem tady doopravdy rád) 2x